

Health Promotion Behaviors to Prevent Coronavirus 2019 Infection Among People in Udon Thani Province

Boonpeng Sittivongsa^{1*}

¹Northeastern University, Thailand

*Corresponding author. E-mail: boonpeng.sit@neu.ac.th

ABSTRACT

The objectives of this research are 1) to study health promotion behaviors to prevent coronavirus 2019 infection, 2) to study factors influencing health promotion behaviors to prevent coronavirus 2019 infection, and 3) to find guidelines Development of health promotion behaviors to prevent coronavirus 2019 infection among people in Udon Thani Province. It is quantitative research and qualitative research the sample group used in the research was 400 people who were voters in Udon Thani Province and a group of 10 people who provided relevant information. The research tools were questionnaires and interviews. Statistics used were averages, standard deviation, Multiple regression analysis and descriptive statistics. The results of the research found that: 1) Health promotion behavior in preventing infection with coronavirus 2019 of people in the area of Udon Thani province. Overall, it is at a moderate level. 2) Factors influencing health promotion behavior to prevent coronavirus 2019 infection among people in Udon Thani Province. Statistically significant were the perception of the risk of disease (X1), the perception of the benefits of disease prevention practices (X3), the coefficient of the predictor in the raw score (b) was equal to .191 and .082 respectively. And 3) Needs should be created for oneself to create motivation to maintain livelihoods. There is a network to prevent infection. There is prevention and treatment and expert lecturers are arranged to provide knowledge. Understanding of the 2019 coronavirus, receiving information from various channels always through government officials through various websites thoroughly and create knowledge in the daily life of people in various contexts effectively.

Keywords: Health Promotion Behavior, Prevention of Coronavirus Infection 2019, People

พฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดอุดรธานี

บุญเพ็ง สิทธิวงษา^{1*}

¹มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประเทศไทย

*Corresponding author. E-mail: boonpeng.sit@neu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และ 3) เพื่อหาแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดอุดรธานี เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตพื้นที่จังหวัดอุดรธานี จำนวน 400 คน และกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ และสถิติเชิงพรรณนา ผลการวิจัยพบว่า 1) พฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง 2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดโรค (X1) ด้านการรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติเพื่อป้องกันโรค (X3) มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในคะแนนดิบ (b) เท่ากับ .191 และ .082 ตามลำดับ และ 3) ควรมีการสร้างความต้องการให้ตัวเองในการสร้างแรงจูงใจในการรักษาการดำรงชีวิต โดยมีเครือข่ายในการป้องกันการติดเชื้อโรค มีการป้องกันรักษาและจัดวิทยากรที่ชำนาญให้ความรู้ ความเข้าใจในเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากช่องทางต่างๆ อยู่เสมอผ่านทางเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผ่านเว็บไซต์ต่างๆ อย่างทั่วถึง และสร้างองค์ความรู้ในการใช้ชีวิตประจำวันของประชาชนในบริบทต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: พฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพ, การป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019, ประชาชน

© 2023 JOMSD: Journal of Organizational Management and Social Development

บทนำ

การแพร่กระจายของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 นั้น องค์การอนามัยโลกได้เผยแพร่ข้อมูลไว้ว่า เชื้อไวรัสสามารถแพร่กระจายจากคนสู่คนได้ทางละอองฝอยจากจามหรือปากที่ถูกขับออกมาเมื่อผู้ป่วย ไอ จาม หรือพูดคุ้ย โดยไม่มีอุปกรณ์ป้องกันละอองฝอยอาจเกิดการติดเชื้อได้โดยตรงโดยการสูดเข้าไปทางปากและจมูกหรือทางอ้อมจากการสัมผัสบริเวณที่มีการปนเปื้อนของเชื้อโรคแล้วสัมผัสจมูก ปาก ตา โดยที่ไม่ได้ทำความสะอาดมือ (WHO, 2009) จึงมีคำแนะนำเบื้องต้นในการป้องกันเพื่อลดการแพร่ระบาดของเชื้อโรคโดยให้สวมหน้ากากอนามัยล้างมือบ่อยๆ ด้วยสบู่และน้ำหรือเจลล้างมือที่มีส่วนผสมหลักเป็นแอลกอฮอล์ รักษาระยะห่างจากผู้อื่นอย่างน้อย 1 เมตร หลีกเลี่ยงการเดินทางไปยังพื้นที่แออัดอากาศไม่ถ่ายเท รวมทั้งการเข้ารับวัคซีนป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 การแยกกักตัวเมื่อติดเชื้อหรือเป็นผู้สัมผัสผู้ติดเชื้อที่มีความเสี่ยงสูง ปฏิบัติตนตามมาตรการการป้องกันการแพร่กระจายอย่างเคร่งครัดแม้จะฉีดวัคซีนป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 แล้ว (บงกช โมระสกุล และ พรศิริ พันธสี, 2564)

ปัจจุบันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด-19 (COVID-19) คือโรคติดเชื้อซึ่งเกิดจากเชื้อไวรัสโคโรนา สายพันธุ์ใหม่ที่มีการค้นพบในเดือนธันวาคม ปี ค.ศ. 2019 มีชื่อทางการว่า SARS-CoV-2 คาดว่าเชื้อไวรัสเกิดการกลายพันธุ์แล้วระบาดจากสัตว์สู่คนโดยเริ่มมีการระบาดที่เมืองอู่ฮั่น ประเทศจีน จนเกิดการแพร่ระบาดไปทั่วโลก โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จะเกิดการติดเชื้อที่ระบบทางเดินหายใจ ผู้ติดเชื้อจะมีอาการเล็กน้อยถึงปานกลางสามารถฟื้นตัวได้โดยไม่ต้องรักษาเป็นพิเศษในกลุ่มของเด็กและวัยรุ่นเป็นกลุ่มผู้ติดเชื้อที่มีความเสี่ยงต่ำ ส่วนใหญ่จะมีอาการเล็กน้อยถึงปานกลาง ในกลุ่มผู้สูงอายุและผู้ที่มีโรคประจำตัว เช่น โรค ความดันโลหิตสูง โรคเบาหวาน โรคหลอดเลือดหัวใจ โรคระบบทางเดินหายใจเรื้อรังและโรคมะเร็ง จะเป็นกลุ่มที่มีความเสี่ยงสูง มีแนวโน้มที่จะพบอาการที่รุนแรงมากขึ้น อาการที่พบได้โดยทั่วไปของผู้ติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 คือ อาการอ่อนเพลีย เป็นไข้ ไอ สูญเสียความสามารถในการดมกลิ่นและรับรส อาการที่รุนแรงขึ้นเล็กน้อยพบได้ไม่บ่อยนัก ได้แก่ อาการเจ็บคอ ปวดศีรษะ ปวดเมื่อยตามตัว ท้องเสีย มีผื่น ตาแดงหรือระคายเคืองตา อาการที่รุนแรงพบได้น้อยได้แก่ เจ็บหน้าอก หายใจถี่ มึนงง ทั้งนี้อาการป่วยหนักและการเสียชีวิตจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 สามารถเกิดขึ้นได้กับทั้งในกลุ่มที่มีความเสี่ยงต่ำและความเสี่ยงสูง (กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข, 2563)

กระบวนการส่งเสริมให้ประชาชนให้ได้เพิ่มความสามารถในการควบคุมปัจจัยต่างๆ ป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่มีผลต่อสุขภาพของตนเองและสร้างเสริมสุขภาพของตนเองให้ดีขึ้น โดยมุ่งหวังที่จะให้เกิดการเปลี่ยนแปลงภาวะสุขภาพของประชาชนในทางบวก มุ่งหวังพัฒนาประชาชนให้มีระดับสุขภาพที่ดีขึ้น องค์การอนามัยโลกพร้อมกับประเทศต่างๆ ทั่วโลกได้ผลักดันแนวคิดยุทธศาสตร์การสร้างเสริมสุขภาพของประชาชน โดยประเทศไทยได้ดำเนินการในเรื่องนโยบายสร้างเสริมสุขภาพของประชาชนและมีการปฏิรูปและพัฒนาระบบสุขภาพของประชาชนในประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง โดยมุ่งเน้นการสร้างเสริมสุขภาพของผู้สูงอายุที่ดีแทนการซ่อมแซมสุขภาพของประชาชนที่เสียให้ประชาชนความรู้ความเข้าใจเห็นความสำคัญของสุขภาพของประชาชน และหันมาเอาใจใส่เรื่องสุขภาพของประชาชนไม่เพียงแต่ป้องกันตัวเองไม่ให้เจ็บป่วย แต่จะมุ่งสร้างเสริมสุขภาพของประชาชนที่ดีด้วยแนวทางต่างๆ ให้เป็นไปเพื่อเกิดสุขภาวะทั่วทั้งสังคม ลดการเจ็บป่วย การพิการและการตายของผู้สูงอายุที่ไม่สมควร จากข้อมูลในปี พ.ศ. 2565 จังหวัดอุดรธานีมีประชาชนติดเชื้อไวรัสโคโรนาอยู่ที่ 1,345 คน (ควบคุมโรค, กรมกระทรวงสาธารณสุข, 2564)

ปัจจุบันการแพร่กระจายของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น ซึ่งอยู่ในกลุ่มโรคที่ติดต่อรวดเร็วและทำให้ถึงแก่ชีวิตได้ สาเหตุสำคัญคือ พฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ ในการดำเนินชีวิตไม่ว่าจะเป็นการรับประทานอาหาร การใกล้ชิดกลุ่มเสี่ยง การสัมผัสกลุ่มเสี่ยง การไม่ออกกำลังกาย การไม่มีความรู้ในการป้องกันตนเอง เป็นต้น ดังนั้นผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของพฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชน จึงได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชน เพื่อหาแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชน ประเด็นดังกล่าวทำให้ผู้วิจัย ศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับพฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดอุดรธานี ตลอดทั้งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดอุดรธานี และหาแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดอุดรธานี ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดอุดรธานี
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดอุดรธานี
3. เพื่อหาแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดอุดรธานี

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) โดยมีระเบียบวิธีวิจัย ดังนี้

1. ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

1.1 การวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มประชากร ได้แก่ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตพื้นที่จังหวัดอุดรธานี จำนวน 1,253,835 คน (ข้อมูลจาก สำนักงานการเลือกตั้งประจำจังหวัดอุดรธานี ณ วันที่ 15 มีนาคม 2567)

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ มีสิทธิเลือกตั้งในเขตพื้นที่จังหวัดอุดรธานี จำนวน 1,253,835 คน ที่ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ เป็นการสุ่มตัวอย่างจากประชากรที่มีจำนวนมาก มีความแตกต่างกันระหว่างหน่วยสุ่มที่สามารถจำแนกออกเป็นชั้นภูมิ เพื่อให้ข้อมูลที่ได้มีความครบถ้วน ครอบคลุม และ การคัดเลือกประชากรกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรทาโร ยามาเน่ (Yamane, 1973) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน (กลยา วา นิชัยบัญชา, 2560)

1.3 การวิจัยเชิงคุณภาพ ประชากรกลุ่มเป้าหมายผู้ให้ข้อมูลเชิงคุณภาพเกี่ยวกับหาแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดอุดรธานี ด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก ด้วยการคัดเลือกแบบเจาะจง โดยพิจารณาจากผู้ที่มีความรู้ จำนวน 10 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ คือ แบบสอบถาม ที่สร้างขึ้นโดยการศึกษาเอกสาร ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้ครอบคลุมเนื้อหาและวัตถุประสงค์ในการศึกษาตามกรอบแนวคิดของตัวแปรต้นและตัวแปรตามของพฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดอุดรธานี แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และ ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะหาแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดอุดรธานี

2.2 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม การสร้างเครื่องมือเชิงปริมาณที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้ (1) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการสร้างแบบสอบถาม (2) กำหนดขอบเขตของคำถาม และโครงสร้างของแบบสอบถามให้ครอบคลุมกรอบแนวคิดการวิจัย นำเสนอที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบ ปรับปรุง แก้ไขแบบสอบถามให้มีความสมบูรณ์ (3) นำแบบสอบถามฉบับร่างที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและหาความเที่ยงตรงของเนื้อหา โดยพิจารณาคัดค้านความสอดคล้อง และ (4) ตรวจสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่แก้ไขและผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงแล้วไปทำการทดสอบ จำนวน 40 คน กับประชากรที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างในประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในพื้นที่จังหวัดหนองคาย จากนั้นนำมาทดสอบความเชื่อมั่น

โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ที่ระบุความเชื่อมั่น 0.86 โดยใช้วิธีของ Cronbach จากนั้นนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงสมบูรณ์แล้วนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดต่อไป

2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ คือ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ที่สร้างขึ้นโดยการศึกษาเอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้ครอบคลุมเนื้อหาและ วัตถุประสงค์ในการศึกษาตามกรอบแนวคิดของตัวแปรตามของแนวทางการพัฒนาพฤติกรรม การสร้างเสริม สุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับการหาแนวทางการพัฒนา พฤติกรรม การสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัด อุตรธานี เป็นคำถามประเภทสัมภาษณ์เชิงลึกในภาคสนาม

2.4 ขั้นตอนการสร้างแบบสัมภาษณ์ การสร้างเครื่องมือเชิงคุณภาพที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้ (1) ศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ เอกสาร และ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พร้อมวิเคราะห์เป็นข้อมูลคำถามเพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบในเรื่องแนวทางการพัฒนาพฤติกรรม การสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดอุตรธานี (2) นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้ามาวางโครงสร้างแบบสัมภาษณ์โดยกำหนดขอบเขตเนื้อหาครอบคลุมตาม วัตถุประสงค์ของการวิจัยตามกรอบแนวคิดของการวิจัย และขอคำแนะนำจากที่ปรึกษาเพื่อความสำเร็จใน ประเด็นและเนื้อหาในแบบสัมภาษณ์ยิ่งขึ้น (3) พัฒนาแบบสัมภาษณ์ให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยยิ่งขึ้น และใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลและข้อเท็จจริงที่จะนำมา วิเคราะห์และสังเคราะห์ในลำดับต่อไป และ (4) นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างแล้วนำเสนอให้ที่ปรึกษารตรวจสอบและ นำไปปฏิบัติในภาคสนามต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ โดยการแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างในเขตพื้นที่ จังหวัดอุตรธานี โดยมีขั้นตอนการเก็บแบบสอบถาม ดังนี้ 1) ทำหนังสือถึงผู้นำชุมชนแต่ละหมู่บ้าน เพื่อขออนุญาต แจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง 2) ลงพื้นที่เก็บข้อมูลแบบสอบถามด้วยตนเอง 3) หลังจากนั้นรวบรวม แบบสอบถามมาตรวจให้คะแนน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์

3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยใช้แบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยประสานงาน เพื่อขออนุญาตกลุ่ม ผู้ให้ข้อมูลทางโทรศัพท์ แล้วเดินทางไปตามวันเวลาที่นัดหมาย ก่อนการสัมภาษณ์ผู้วิจัยแนะนำตนเอง สร้าง ความคุ้นเคยระหว่างผู้วิจัยกับผู้ถูกสัมภาษณ์ แจ้งวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์ แล้วดำเนินการสัมภาษณ์ พูดคุยอย่างเปิดเผยตามแนวทางการสัมภาษณ์ที่วางไว้ โดยเปิดโอกาสให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ได้แสดงทัศนะของ ตนเองอย่างเต็มที่ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลและข้อเท็จจริง การสัมภาษณ์เชิงลึก โดยสัมภาษณ์ด้วยตนเอง มีการบันทึก เทป มีการบันทึกภาพ สถานที่สัมภาษณ์ตำบลบ้านชัย อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุตรธานี ใช้เวลาในการสัมภาษณ์แต่ ละท่านประมาณ 20 นาที แล้วนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ในลำดับต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ทำการประมวลผล และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัย ทางสังคมศาสตร์ ดังนี้ การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม หลังจากที่ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม เรียบร้อยแล้ว นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อการ วิจัยทางสังคมศาสตร์ ดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม ดังนี้

1) การวิเคราะห์ข้อมูล วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พฤติกรรม การสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการ ติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดอุตรธานี โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน ประกอบการอภิปรายผล

2) การวิเคราะห์ข้อมูล วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดอุดรธานี ใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ประกอบการอภิปรายผล

3) การวิเคราะห์ข้อมูล วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 แนวทางการพัฒนาพฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดอุดรธานี ผู้วิจัยได้ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาโดยคัดเลือก และจำแนกข้อมูล จัดระเบียบข้อมูลให้เป็นระบบ จัดทำบรรณานุกรมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล แล้วนำข้อมูลไปเขียนเป็นรายงานตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัยต่อไป

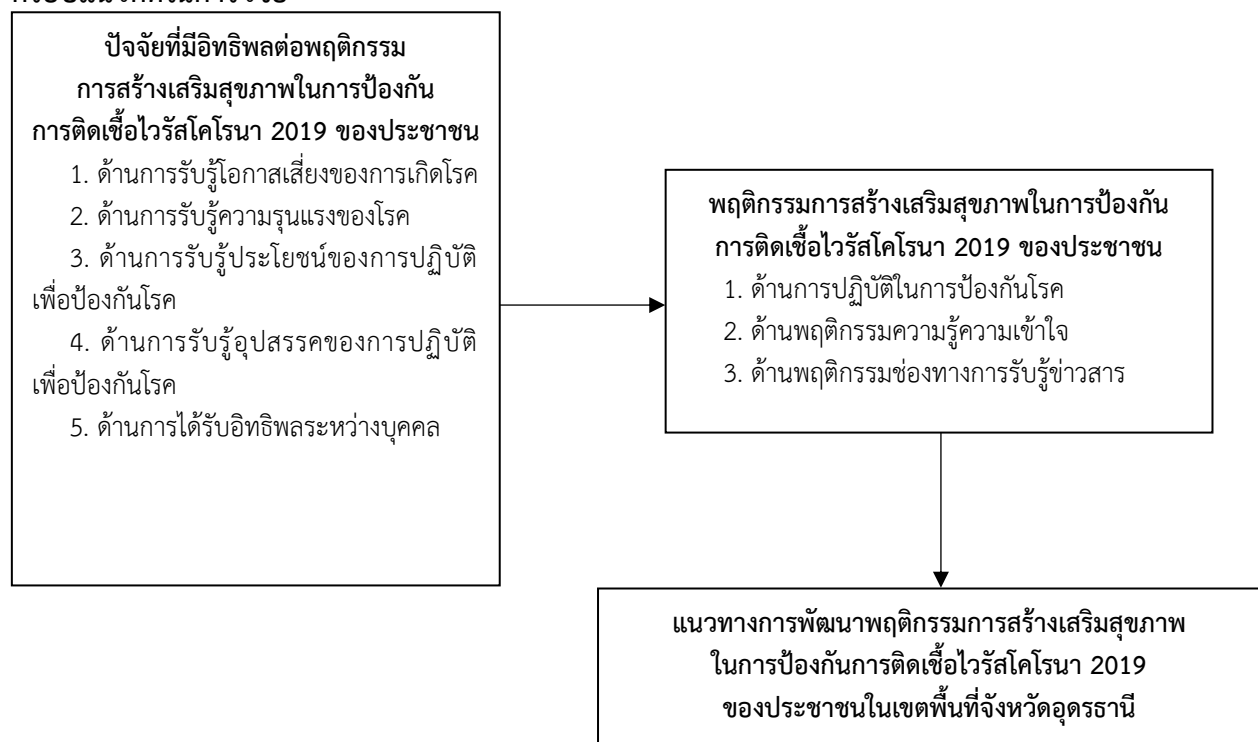
4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสัมภาษณ์ ดังนี้

1) การวิเคราะห์ เอกสาร หนังสือ ตำรา โดยการทบทวนแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดอุดรธานี

2) วิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ มาเป็นกรอบแนวคิดในแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดอุดรธานี

3) ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ โดยใช้การสรุปความและการตีความ และนำเสนอข้อมูลโดยการพรรณนาวิเคราะห์ เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดอุดรธานี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย พบว่า

1. พฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดอุดรธานี

ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดอุดรธานี สามารถสรุปดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 พฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดอุดรธานี

พฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านการปฏิบัติในการป้องกันโรค	3.05	0.32	ปานกลาง
ด้านพฤติกรรมความรู้ความเข้าใจ	3.04	0.33	ปานกลาง
ด้านพฤติกรรมช่องทางการรับรู้ข่าวสาร	3.07	0.28	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.06	0.26	ปานกลาง

จากตารางที่ 1 พบว่า พฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดอุดรธานี โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.06$ S.D.=0.26) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง จัดเรียงอันดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านพฤติกรรมช่องทางการรับรู้ข่าวสาร ($\bar{X} = 3.07$ S.D.=0.28) ด้านการปฏิบัติในการป้องกันโรค ($\bar{X} = 3.05$ S.D.=0.32) และด้านพฤติกรรมความรู้ความเข้าใจ ($\bar{X} = 3.04$ S.D.=0.33) ตามลำดับ

2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดอุดรธานี

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดอุดรธานี สามารถสรุปดังตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดอุดรธานี

ลำดับตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือก	B	S.E.	Beta	t	P-value	Collinearity Statistics	
						Tolerance	VIF
ค่าคงที่	.172	.072		2.435	.017	.308	.032
ด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดโรค (X_1)	.191	.037	.228	.582	.000*	.164	.024
ด้านการรับรู้ความรุนแรงของโรค (X_2)	.254	.056	.826	7.438	.362	.316	.544
ด้านการรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติเพื่อป้องกันโรค (X_3)	.082	.027	.154	3.567	.000*	.046	.156

ตารางที่ 2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดอุดรธานี (ต่อ)

ลำดับตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือก	B	S.E.	Beta	t	P-value	Collinearity Statistics	
						Tolerance	VIF
ค่าคงที่	.172	.072		2.435	.017	.308	.032
ด้านการรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติเพื่อป้องกันโรค (X ₄)	.383	.046	.435	.675	.525	.704	.514
ด้านการได้รับอิทธิพลระหว่างบุคคล (X ₅)	.234	.046	.224	.243	.344	.317	.147
SE _{Est} = ±.05374 R = 0.981; R ² = 0.981; Adj. R ² = 0.982; F = 239.799; p-value = 0.01							

จากตารางที่ 2 พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดอุดรธานี ได้แก่ ด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดโรค (X₁) ด้านการรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติเพื่อป้องกันโรค (X₃) มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในคะแนนดิบ (b) เท่ากับ .191 และ .082 ตามลำดับ มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน (β) .228 และ .153 ตามลำดับ และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดอุดรธานี ได้แก่ ด้านการรับรู้ความรุนแรงของโรค (X₂) ด้านการรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติเพื่อป้องกันโรค (X₄) ด้านการได้รับอิทธิพลระหว่างบุคคล (X₅) ตัวแปรอิสระทั้ง 3 ตัวแปร ร่วมกันพยากรณ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดอุดรธานี ได้ 98.2%

3. แนวทางการพัฒนาพฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดอุดรธานี

แนวทางการพัฒนาพฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดอุดรธานี พบว่า ควรมีการสร้างความต้องการให้ตัวเองในการสร้างแรงจูงใจในการรักษาการดำรงชีวิต โดยมีเครือข่ายในการป้องกันการติดเชื้อโรค มีการป้องกันรักษาและจัดวิทยาการที่ชำนาญให้ความรู้ ความเข้าใจในการป้องกันและส่งเสริมสุขภาพตลอดทั้งการป้องกันจากเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากช่องทางต่างๆ อยู่เสมอผ่านทางเจ้าหน้าที่ของรัฐผ่านเว็บไซต์ต่างๆ อย่างทั่วถึงและสร้างองค์ความรู้ในการใช้ชีวิตประจำวันของประชาชนในบริบทต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ

อภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดอุดรธานี สามารถนำมาอภิปรายผลดังนี้

พฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดอุดรธานี โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะพฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชนในพื้นที่ยังไม่ได้รับการแก้ไขในส่วนของด้านต่างๆ ที่ต้องมีการสร้างเสริมสุขภาพเพื่อเป็นการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 แต่ทั้งนี้ต้องส่งเสริมพฤติกรรมช่องทางการรับรู้ข่าวสาร การปฏิบัติในการป้องกันโรคและด้านพฤติกรรมความรู้ความเข้าใจให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยวัฒน์ แจ่มอักษร, จุฑาภรณ์ มาสันติยะ, นภัทธัญญ์ ตันตเสนา, นัทธ์หทัย กันทพงษ์ (2564)

พฤติกรรมในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของผู้เรียนในยุคชีวิตวิถีใหม่ ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของผู้เรียนในยุคชีวิตวิถี โดยส่วนใหญ่จะตรวจวัดอุณหภูมิที่จุดคัดกรอง ก่อนและจุดทำความสะอาดมือทุกครั้ง และน้อยที่สุด คือ ติดตั้งแอปพลิเคชันต่างๆ ที่ป็นประโยชน์ต่อการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤษฎา พรหมมุณี (2565) พฤติกรรมมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19): กรณีศึกษาตำบลยะหา อำเภอยะหา จังหวัดยะลา ผลการวิจัยพบว่า ระดับพฤติกรรมมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ของประชาชนในเขตตำบลยะหา อำเภอยะหา จังหวัดยะลา มีระดับพฤติกรรมมีส่วนร่วมของประชาชน ในภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมในการสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดอุดรธานี ได้แก่ ด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดโรค ด้านการรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติเพื่อป้องกันโรค และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมในการสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดอุดรธานี ได้แก่ ด้านการรับรู้ความรุนแรงของโรค ด้านการรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติเพื่อป้องกันโรค ด้านการได้รับอิทธิพลระหว่างบุคคล ทั้งอาจเป็นเพราะการรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดโรค การรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติเพื่อป้องกันโรคมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมในการสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ส่วนการรับรู้ความรุนแรงของโรค การรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติเพื่อป้องกันโรค การได้รับอิทธิพลระหว่างบุคคล ยังไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมในการสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ อภิชาติ อินทเจริญ (2564) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคองหงส์ จังหวัดสงขลา ผลการวิจัยพบว่า ความรู้เกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 การรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดโรค การรับรู้ ความรุนแรงของโรค การรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติเพื่อป้องกันโรค การรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติเพื่อป้องกัน โรค การได้รับอิทธิพลระหว่างบุคคล และการได้รับข้อมูลข่าวสาร สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคองหงส์ จังหวัดสงขลา ได้ ร้อยละ 31.1 ($R^2 = .311$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 มากที่สุด คือ การรับรู้ความรุนแรงของโรค ($\beta = .242, p = .000$) แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิญญูทัย บุญทัน (2563) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมในการสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของผู้สูงอายุ ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยการรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติ ปัจจัยการรับรู้อุปสรรคในการปฏิบัติ ปัจจัยการรับรู้ความสามารถของตนเอง ปัจจัยอิทธิพลระหว่างบุคคล และปัจจัยอิทธิพลจากสถานการณ์สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมในการสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของผู้สูงอายุได้ร้อยละ 61.20 ($R^2 = .612, \text{Adjusted } R^2 = .595, p = .000$) โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมในการสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของผู้สูงอายุมากที่สุด คือ ปัจจัยการรับรู้ความสามารถของตนเอง

แนวทางการพัฒนาพฤติกรรมในการสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดอุดรธานี พบว่า ควรมีการสร้างความต้องการให้ตัวเองในการสร้างแรงจูงใจในการรักษาการดำรงชีวิต โดยมีเครือข่ายในการป้องกันการติดเชื้อโรค มีการป้องกันรักษาและจัดวิทยากรที่ชำนาญให้ความรู้ ความเข้าใจในการป้องกันและส่งเสริมสุขภาพตลอดทั้งการป้องกันจากเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากช่องทางต่างๆ อยู่เสมอผ่านทางเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผ่านเว็บไซต์ต่างๆ อย่างทั่วถึงและสร้างองค์ความรู้ในการใช้ชีวิตประจำวันของประชาชนในบริบทต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุคนธ์ทิพย์ บัวแดง, อนุพันธ์ สุวรรณพันธ์, ปรัชญา คำเหลื่อ (2566) การพัฒนารูปแบบการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา โดยใช้เครื่องมือธรรมานุฎาบาล ตำบลตุม อำเภอศรีรัตน จังหวัดศรีสะเกษ ผลการวิจัย

พบว่า รูปแบบการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาโดยใช้เครื่องมือธรรมชาติตำบล อำเภอศรีรัตน จังหวัดศรีสะเกษ คือ ศึกษาบริบท วัฒนธรรม ความเชื่อ ทรัพยากรในชุมชน สร้างการมีส่วนร่วมและสร้างภาคีเครือข่าย การสนับสนุนแบบบูรณาการของทุกหน่วยงาน การขับเคลื่อนสู่การประเมินผล แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สิตติปาตีฮอร์ อีลา, อิกวาณี วานี, อาฟิเดห์ ดอเลาะ, วัชระ ขาวสังข์ และปิยะดา มณีนิล (2564) การแก้ปัญหาการรับมือและการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 องค์การบริหารส่วนตำบลม่วงเตี้ย อ.แม่ลาน จ.ปัตตานี ผลการวิจัยพบว่า มีการแก้ปัญหาการรับมือและการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยการแก้ปัญหาที่มีการปฏิบัติตามมาตรการที่รัฐบาลออกประกาศ และได้กำหนดในการปฏิบัติของประชาชนที่ต้องปฏิบัติอย่างเคร่งครัดโดยให้ประชาชนสวมใส่หน้ากากอนามัยทุกครั้งก่อนออกจากบ้านและหมั่นล้างมืออยู่เสมอเพื่อป้องกันเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 การจัดอบรมประชาสัมพันธ์ มีการเตรียมความพร้อมทุกเรื่องทั้งในการเตรียมสถานที่ในการกักตัวให้กับประชาชนที่กลับจากต่างประเทศและต่างจังหวัด รักษาระยะห่าง สวมใส่หน้ากากอนามัยตลอดในการปฏิบัติงาน การป้องกัน มีการตรวจไข้และบริการเจลล้างมือให้กับ บุคลากรประชาชนก่อนมาใช้บริการ

สรุปผลการวิจัย

พฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดอุดรธานี คือ ด้านพฤติกรรมช่องทางการรับรู้ข่าวสาร ด้านการปฏิบัติในการป้องกันโรค และด้านพฤติกรรมความรู้ความเข้าใจ ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดอุดรธานี ได้แก่ ด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดโรค และด้านการรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติเพื่อป้องกันโรค และควรมีการสร้างความต้องการให้ตัวเองในการสร้างแรงจูงใจในการรักษาการดำรงชีวิต โดยมีเครือข่ายในการป้องกันการติดเชื้อโรค มีการป้องกันรักษาและจัดวิทยากรที่ชำนาญให้ความรู้ ความเข้าใจในเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากช่องทางต่างๆ อยู่เสมอผ่านทางเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผ่านเว็บไซต์ต่างๆ อย่างทั่วถึงและสร้างองค์ความรู้ในการใช้ชีวิตประจำวันของประชาชนในบริบทต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

1.1 รมรณรงค์ให้ประชาชนและเจ้าหน้าที่เกี่ยวข้องนำนโยบายการสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของประชาชนไปปฏิบัติภายในชุมชนอย่างจริงจัง

1.2 ผู้นำชุมชนควรกำหนดแนวทางพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชนตามแผนในการปฏิบัติ โดยมีแบบแผนอย่างชัดเจนเป็นกฎ ระเบียบ ข้อปฏิบัติ และสามารถนำไปปรับใช้กับประชาชนอย่างเป็นรูปธรรม

1.3 ควรให้หน่วยงานที่มีความเกี่ยวข้องหรือเจ้าหน้าที่แต่ละฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมในการปฏิบัติหน้าที่ในการส่งเสริมพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ

1.4 ควรให้หน่วยงานในจังหวัด อำเภอ ตำบล และหมู่บ้าน ช่วยประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชนในเชิงบวกให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยเชิงลึกโดยการลงสัมภาษณ์ถึงกระบวนการ รูปแบบ วิธีการดำเนินการเกี่ยวกับพฤติกรรม การสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชนอย่างเป็นรูปธรรมและชัดเจน

2.2 ควรจะเพิ่มจำนวนของกลุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุมมากขึ้น ทั้งด้านขนาดพื้นที่ทำการวิจัย ประชากร กลุ่มตัวอย่าง ประชากรกลุ่มเป้าหมาย เพื่อนำมาวิเคราะห์หามาตรการการประยุกต์ใช้ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและครอบคลุมในการพัฒนาพฤติกรรม การสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชน ในเขตพื้นที่อื่นๆ ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กรมควบคุมโรค, กรมกระทรวงสาธารณสุข. (2563). กรอบแผนปฏิบัติการเชิงยุทธศาสตร์กรมควบคุมโรค ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563. กรุงเทพฯ: กระทรวงสาธารณสุข.
- กฤษฎา พรหมบุญ. (2565) พฤติกรรมมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19): กรณีศึกษาตำบลยะหา อำเภอยะหา จังหวัดยะลา. (รัฐประศาสนศาสตร์ มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์).
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2560). การวิเคราะห์สถิติ: สถิติเพื่อการตัดสินใจ. (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยวัฒน์ แจ่มอักษร, จุฑาภรณ์ มาสันเทียะ, นภัทรธัญญ์ ตันทเสน และนัทรหทัย กันทพงษ์. (2564). พฤติกรรม การป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของผู้เรียนในยุคชีวิตวิถีใหม่. วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 1(3), 62-76.
- บงกช โมระสกุล และพรศิริ พันธสี. (2564). ความรู้และพฤติกรรมการป้องกันโรคโควิด - 19 ของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนานาชาติเซนต์เทเรซา และวิทยาลัยเซนต์หลุยส์. วารสารศูนย์อนามัยที่ 9, 15(37), 179-195.
- วิญญ์ทัญญู บุญทัน, พัทธภรณ์ ไหวคิด, วิภาพร สร้อยแสง, ชุตติมา สร้อยนาค, ปรีศนา อัครชนพล และจริยาวัตร คมพยัคฆ์. (2563). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของผู้สูงอายุ. วารสารพยาบาลตำรวจ, 12(2), 323-337.
- สีตีปาติฮะร์ อีลา, อิกวาณิ วานิ, อาฟิเดห์ ดอเลาะ, วัชระ ขาวสังข์ และปิยะดา มณีนิล. (2564). การแก้ปัญหา การรับมือและการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 องค์การบริหารส่วนตำบลม่วงเตี้ย อ.แม่ลาน จ.ปัตตานี. ใน การประชุมมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติครั้งที่ 12 มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ (น. 466-478). สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- สุคนธ์ทิพย์ บัวแดง, อนุพันธ์ สุวรรณพันธ์ และปรัชญานี คำเหลือ. (2566). การพัฒนารูปแบบการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา โดยใช้เครื่องมือธรรมนูญตำบล ตำบลตูม อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ. วารสารวิชาการสาธารณสุข, 32(5), 864-875.
- อภิวดี อินทเจริญ. (2564). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคองหงส์ จังหวัดสงขลา. (สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา).
- World Health Organization [WHO]. (2009). Hepatitis B vaccines. Weekly Epidemiological Record, 40(84), 405-420.

Yamane, T. (1973). Statistics: An introductory analysis. (3rd ed.). New York: Harper and Row Publications.